Картина Карла Брюллова «Останній день Помпеї.Твір-опис 7 клас

На картині відомого художника Карла Брюллова зображені останні години існування італійського міста Помпеї, яке було знищено під час виверження вулкана. Картина дуже емоційна, напружена, жахлива. На неї навіть страшно довго дивитися, бо починаєш відчувати той жах, який охопив персонажів картини. Вони метушаться, гинуть або вже загинули.

На дальньому плані можна побачити червону палаючу гору — то вулканічна лава суне по її схилах. Небо сховалося за чорними хмарами попелу — воно висить над містом, як прокляття. Можна тільки уявляти, яке в місті гірке та смердюче повітря. Але люди вже цього не помічають, бо в них на обличчях видно лише одне бажання: якнайшвидше втекти від загибелі.

Люди зображені кількома групами. Зрозуміло, що їх поділено на родини, члени яких піклуються одне про одного. Так, ліворуч ми бачимо родину на передньому плані: мати, що обіймає дорослу дівчину, та маленького хлопчика. Поряд із ними стоїть літній чоловік, голова родини. До речі, працюючи над твором, я дізнався, що то автопортрет самого художника, Карла Брюллова. Дивно, що він зобразив себе таким практичним, адже у старого повні руки металевих (мабуть, срібних та золотих) предметів, які він намагається врятувати. Ця родина ще не отямилася і нікуди не біжить, вони лише з жахом роздивляються вулкан та небо.

Праворуч на передньому плані юнак та сильний чоловік у військовому шоломі намагаються врятувати старого чоловіка, який сам не може ходити. Я гадаю, що то охоронець та син того старого. Здається, вони вже не лякаються — вони діють. Також праворуч видно чоловіка на коні, стару мати з сином та молоду жінку, яка гине на руках у чоловіка. У кожного з них — власна історія, власна трагедія.

Ближче до центру картини ліворуч ми бачимо ще одну родину: чоловіка та жінку з двома малими дітьми. Вони намагаються бігти, але не в змозі відірвати погляду від зловісної картини палаючої гори, що несе всім їм загибель. Зліва від них, на дальньому плані, цілий натовп людей, що у відчаї біжать з будинку, який ось-ось завалиться. Ці люди тільки й встигли, що прокинутись та побігти. Дехто з них ще майже голий.

У центрі картини на землі лежить мертва жінка, яка забилася на смерть, впавши з поламаної колісниці. Вона чарівна, молода, і, якби не вулкан, прожила б довге життя. Поряд із нею — живе дитя, яке вже, мабуть, не знайде тих, хто б його врятував. Фігура жінки, ймовірно, символізує саме місто, приречене загинути, незважаючи на молодість.

Картину «Останній день Помпеї» можна розглядати дуже довго, уважно придивляючись до виразів облич, постатей людей, помічаючи дедалі нові деталі. Але навіть із першого погляду видно, що головні дійові особи тут — страх та непередбачувана доля.